

Hjem til Heise og Weyse og Ingemann

dit Dagblad

af Grethe Jørgensen
Borgerjournalist

MUSIK: Når man som sanger har levet mere end halvdelen af sit liv i udlandet og har sunget på andre tungemål, og når muligheden for at give en koncert på sit hjemlands sprog opstår, siger man ja! Når så ens gamle studiekammerat presser på og vil akkompagnere, går hele forarbejdet i gang og det danske finpoleres.

Det kan vi være glade for i det foreliggende tilfælde, hvor helsingørpigen Marianne Larsen, der har gjort en meget fin karriere i Tyskland, som vi tidligere har omtalt, gav koncert i Vestervang Kirke søndag eftermiddag sammen med organisten Søren Rasmussen, der forresten også er en bortfløjet helsingørborger, dog ikke længere væk end til Frederikshavn.

Marianne fortalte at de to havde tilrettelagt det hele ved talrige telefon-møder, så det 'bare' kunne klares ved nogle prøver her i landet.

Det lød jo friskt, og Søren forklarede hvordan de havde sammensat programmet, der omfattede andet end det danske. Det blev meget afvekslende, og naturligvis fik man en lille sentimental klump i halsen, (kan en klump forresten være sentimental)? da sangerinden med glæde i stemmen sang Nu vågne alle Guds fugle små på et smukt, klart dansk med en lille fin accent og det samme, da hun sang Lysets engel går med glans, og min egen yndlings aftensang: Der står

Marianne Larsen før koncerten sammen med organist Søren Rasmussen, der akkompagnerede både på klaver og orgel. (Foto: Torben Sørensen)

et slot i Vesterled.!

De to indledte fransk med Jehan Alains og Albert Alains Ave Maria, og komponistens fascination af Jomfru Maria falder næsten altid smukt ud, også her, fin og følsomt sunget og spillet.

Indviet i Saint-Saëns

En anden fransk komponist, Camille Saint-Saëns, kender vi fra meget andet end netop det Ave Maria, men sådan en sats har han altså også skrevet og det vidste Marianne Larsen altså og indviede os - og vi var mange - i de overraskende sarte toner. Mozarts Agnus Dei og Bachs orgelkoncert i C-dur var Søren Rasmussens smukke bidrag fra orgelbænken, ligesom Mozarts opfindsomme

variationer over barneremsen Ah, vous dirai-je, Maman afleveredes livfuldt. Den hundesvære sopranarie fra Bachs Pinsekantate, Mein gläubiges Herze, viste soprannens spændvidde og professionelle beherskelse af Bachs krævende noder, og Marianne Larsen gav os endnu et Ave Maria, som vi garanteret aldrig har hørt før: Italieneren Giulio Caccini - ca. 1550-1618 (100 år før Bach) skrev den.

Der skulle mange forsiringer og udsmykninger til den korte sats, og dem leverede Marianne virtuost. Caccini var selv både komponist og sanger.

Organisten var hele tiden opmærksom på sangerens mulige inspiration af øje-

blikket! Måske har jeg glemt et nummer eller to, men i hvert fald kom vi frem til vor egen tid med Matti Borgs og Juliane Preislers unge og poetiske Et hav, der vugger sig til ro nu - yndefuldt fremført af sopran og - nu - pianist Rasmussen! Sebastian har faktisk skrevet en ganske smuk melodi til I Danmark er jeg født, og det nød vi godt af som sidste nummer.

Marianne Larsen har været korsanger i Vestervang for sine studier på konservatoriet og hun så mange kendte ansigter i det fyldte kirkerum - mange ville kramme og hilse på og i en lille fin tale afrundede hun koncerten sammen med et kindklap til Søren for et godt samarbejde!